

Kot MundeK na tropie sezon 2 odcinek 2: Spotkanie po latach

Autor

Michał Cieślak

SCENA I (MUNDEK, FLORKA, LEKTOR)

Napisy początkowe. Intro serialu.

Warkot silnika. Przytłumiony dźwięk syreny policyjnej. Mundek i Florka jadą radiowozem do Manufaktury.

MUNDEK

Pojechałem z Florką do Manufaktury zbadać sprawę zniknięcia litery "M" z napisu przed obiektem. I choć droga z komendy Zwierzopolicji do Manufaktury jest bardzo krótka, mnie strasznie się dłużyła. Wszystko dlatego, że po raz pierwszy od momentu wyjścia do kawiarni na mleko, byłem sam na sam z Florką.

FLORKA
Mundek. Yyy, tak?
Mundek!

MUNDEK

Yyy, tak?

FLORKA
Dlaczego nic nie mówisz?

MUNDEK
Bo... Bo... Bo jaś ię bardzo wstydzę po tym naszym wyjściu na mleko...

FLORKA
Słuchaj. Było, minęło. Poza tym to były sprawy prywatne. Teraz jedziemy służbowo.

MUNDEK
Tak, masz rację... Myślisz, że kradzież litery "M" z napisu MANUFATURA to sprawka Maksa?

FLORKA
Wiele na to wskazuje. Ale poczekajmy, co zastaniemy na miejscu.

MUNDEK
Jasne.

FLORKA
W radiu zaraz będą wiadomości. Zrobisz głośniej?

(CONTINUED)

MUNDEK
Pewnie, już zgłaszam.

Mundek podgłasza radio. Podkład pasujący do serwisu informacyjnego.

LEKTOR
Mamy godzinę czwartą nad ranem, czas na wiadomości radia Animal FM. Kicaj Królikowski, witam państwa bardzo serdecznie. W tym wydaniu opowiem Państwu o niespodziance, która jest szykowana na Urodziny Łodzi, ale zaczynamy od informacji z ostatniej chwili. Jeden z najbogatszych zwierzaków w Łodzi, biznesmen Majki Myszalski został dziś w nocy okradziony. Ze wspaniałej rezydencji Myszalskiego zniknęły pieniądze, biżuteria oraz kilkadziesiąt dzieł sztuki. Myszalski wstępnie oszacował straty na, uwaga, 13 milionów zwierzołotych! To rekordowa w historii naszego miasta kradzież!

MUNDEK
O rany.

FLORKA
Jakbyśmy mieli mało problemów...

MUNDEK
Ciekawe, kto poprowadzi tę sprawę.

LEKTOR
Najciekawsze w tym wszystkim jest jednak zachowanie biznesmena, który zlecił śledztwo w sprawie kradzieży prywatnej agencji detektywistycznej detektywa Kretkowskiego. Zdaniem Myszalskiego agencja detektywa Kretkowskiego poradzi sobie ze śledztwem lepiej niż Zwierzopolicja.

FLORKA
No i problem z głową.
(z ironią)
Ten Kretkowski z pewnością pomoże.

MUNDEK
No jasne, haha.

SCENA II (MUNDEK, STRUSIOSŁAW ODWAŻNY, FLORKA)

Odgłosy kroków.

MUNDEK

Po zaparkowaniu radiowozu pod Manufakturą, od razu udaliśmy się do Centrum Bezpieczeństwa tego wspaniałego obiektu.

Pukanie do drzwi.

STRUSIOSŁAW ODWAŻNY

Proszę.

Drzwi się otwierają.

FLORKA

Dzień dobry. Detektyw Florka Drapakiewicz, a to detektyw Rajmund Pazur. A pan to, zdaje się, Strusiosław Odważny.

STRUSIOSŁAW ODWAŻNY

Zgadza się. Jestem tutaj szefem ochrony.

MUNDEK

Co mamy, panie Strusiosławie?

STRUSIOSŁAW ODWAŻNY

A na przykład to.

Strusiosław puszcza naszej dwójce nagranie z monitoringu. Rozlega się dźwięk silnika samochodu, który przywodzi na myśl auto zakopane w śniegu lub błocie.

MUNDEK

Przecież to te trzy wrony, które parę godzin wcześniej uciekły ze Zwierzowięzienia!

FLORKA

Tak... Podjechały pod napis samochodem dostawczym, przywiązały literę "M" do samochodu sznurami, wyrwały ją, a potem szybko zapakowały na tył auta.

MUNDEK

Panie Strusiosławie, proszę mi powiedzieć jak to możliwe, że ochrona nie zareagowała natę kradzież?

(CONTINUED)

STRUSIOSŁAW ODWAŻNY

To jest w tym wszystkim najgorsze...

FLORKA

Co jest najgorsze?

STRUSIOSŁAW ODWAŻNY

To była bardzo spokojna noc, gdy nagle w większości zamkniętych sklepów w Manufakturze rozległy się alarmy. Mamy bardzo wielu ochroniarzy, ale nie mogliśmy sprawdzić wszystkich sklepów w jednym czasie. Sprawdzenie alarmów zajęło nam 15 minut. Gdy wróciliśmy tutaj, do Centrum Bezpieczeństwa, szybko zauważyliśmy kradzież litery "M".

MUNDEK

Mhm.

FLORKA

Co myślisz, Mundek?

MUNDEK

Wracamy na komendę. Trzeba sprawdzić na miejskich kamerach, gdzie pojechał samochód z wronami i skradzioną literą.

FLORKA

Zgadzam się.

MUNDEK

No dobrze, panie Strusiosławie, dziękujemy bardzo. Proszę nas natychmiast informować, gdyby w Manufakturze działo się coś podejrzanego, dobrze?

STRUSIOSŁAW ODWAŻNY

Oczywiście.

SCENA III (MUNDEK, LISIEWICZ, FLORKA, BENIOR, DI)

Komenda Łódzkiej Zwierzopolicji i towarzyszące jej odgłosy pracy biurowo-dochodzeniowej.

MUNDEK

Wróciliśmy z Florką na komendę Łódzkiej Zwierzopolicji, gdzie czekały na nas dwie wiadomości.

LISIEWICZ

Od której wiadomości chcecie zacząć? Od dobrej czy złej?

FLORKA

Myślę, że od złej.

LISIEWICZ

Tak myślałem. Nie wiemy, gdzie pojechał samochód, do którego wrony zapakowały skradzioną spod Manufaktury literę.

MUNDEK

Jak to?

LISIEWICZ

Kamery miejskiego monitoringu miały w nocy awarię.

MUNDEK

A niech to! Chyba wiem, kto mógł ją spowodować.

LISIEWICZ

Tak. Mógł to być nasz złodziej Maks, ale nie mamy żadnej pewności.

MUNDEK

A jaka jest ta dobra wiadomość, aspirancie Lisiewicz?

LISIEWICZ

Zaraz zobaczycie.

Otwierając ię drzwi od gabinetu Beniora.

MUNDEK

A co to za kot obok Beniora?

LISIEWICZ

To właśnie ta dobra wiadomość.

(CONTINUED)

BENIOR

Uwaga wszyscy! I nie Pazur, zanim zapytasz - kot, którego tu widzisz to nie Maks. Hahaha. Nieważne. Chcę oficjalnie przedstawić wam nowego członka zespołu naszej komendy - kota Desmondą Omegę. Desmond przeprowadził się do Łodzi z Warszawy specjalnie po to, aby nasza komenda stała się bardziej nowoczesna. Na pojawieniu się Desmondą w Łódzkiej Zwierzopolicji skorzystacie również w sposób bezpośredni. Desmond przygotował dla wszystkich bardzo ciekawe narzędzia, które ułatwiają pracę. Desmondzie – witamy, oddaję ci głos.

DI

Serwus! Zapraszam was wszystkich do podziemi komendy. Znajduje się tam mój gabinet i pracownia. Będziecie wchodzić po kolei. Jako pierwszego za pół godziny zapraszam detektywa Rajmunda Pazura.

SCENA IV (DI, MUNDEK)

Podziemia komendy. Piwniczny pogłos, dźwięk palących się jarzeniówek. Mundek puka do drzwi pracowni Di. Po chwili drzwi się otwierają.

DI

Detektyw Pazur, tak?

MUNDEK

Tak, to ja.

DI

Miło mi. Mów mi Di. To skrót od imienia Desmond.

MUNDEK

Jasne. A ja jestem Pazur. Rajmund Pazur. Ale możesz mówić mi Mundek.

DI

Ok. Skoro kwestie grzecznościowe mamy już za sobą, zapraszam do środka.

(CONTINUED)

Mundek i Desmond wchodzą do pracowni. Drzwi zamykają się.

MUNDEK

W takim razie... Co masz dla mnie, Di?

DI

O przyjeździe do Łódzkiej Zwierzopolicji wiedziałem od ponad miesiąca. Przez ten czas miałem kontakt z komendantem Szczekalskim, który opowiedział mi o policjantach, którzy tutaj pracują. Było to dla mnie ważne, ponieważ pozwoliło mi was trochę poznać i podjąć decyzję, co każdy z was ode mnie dostanie.

MUNDEK

Rozumiem.

DI

Dla ciebie, Mundek, mam to.

MUNDEK

Płachtę materiału?

DI

Haha, żartyś ię ciebie trzymają. Nie płachtę materiału, tylko to, co kryjes ię pod nią.

Desmond ściga płachtę.

MUNDEK

Samochód?! W dodatku czarne Tygrysari? To naprawdę dla mnie?!

DI

Jasne, że tak. I do tego elektryczne. Komendant Szczekalski opowiadał mi, że zazwyczaj po Łodzi jeździsz autobusami i tramwajami, używając jakiejś migawki... Nie zrozumiałem go za bardzo. Migawka kojarzy mi się jedynie z aparatem fotograficznym.

MUNDEK

(roześmiany)

Nie, nie, nie, Di, poczekaj. W Łodzi migawka to inaczej bilet miesięczny.

(CONTINUED)

DI

Aha! Ostrzegali mnie, że będę musiał nauczyć się kilku nowych słów.

MUNDEK

W razie czego służę pomocą!

DI

Świetnie! Potwierdza się to, co mówił o tobie komendant Szczekalski.

MUNDEK

To znaczy co?

DI

Że jesteś zawsze bardzo chętny do pomocy. A poza tym, że szybko myślisz i rozwiązujesz zagadki. Gdy myślałem o narzędziu pracy dla ciebie, pomyślałem sobie, że świetnie by było, gdybyś mógł również szybko się poruszać. To znaczy wyglądasz na wysportowanego kota i pewnie potrafisz bardzo szybko biegać, ale jednak co samochód, to samochód.

MUNDEK

Tak, tak, tak, masz rację.

DI

To co, chcesz przetestować sprzęt?

MUNDEK

No jasne!

DI

No to w drogę! Przejedziemy się.

Trzaśnięcie drzwi od strony kierowcy i pasażera.

DI

Odpal silnik, ale nie ruszaj od razu.

Leniwe przebudzenie silnika.

DI

Popatrz na panel obok kierownicy.

MUNDEK

A do czego służą te guziki?

DI

O tym właśnie chcę ci powiedzieć.
Naciśnij pierwszy z nich.

Rozlega się wysokie piknięcie, a po chwili dźwięk typu modem internetowy z przełomu wieków - Mundek uruchomił radar.

MUNDEK

Wow! Na komputerze pokładowym
wyświetlił się radar! Sam to zrobiłeś, Di?

DI

Z małą pomocą moich warszawskich
przyjaciół.

MUNDEK

Jesteś genialny, Di!

DI

Oj, nie przesadzaj. Naciśnij drugi... To
znaczy zanim naciśniesz drugi guzik,
najpierw na chwilę wyjdę z samochodu.

Dźwięk wyciągania przedmiotu z kieszeni.

MUNDEK

Po co ci ten nóż?

DI

Zobaczysz.

Desmond otwiera drzwi od auta, podchodzi do jeden z opon i wbija w nią nóż.
Z opony gwałtownie uchodzi powietrze.

MUNDEK

Coty robisz, Di?! Dlaczego wbiłeś nóż w
oponę w moim nowym samochodzie?

DI

Żebyś nacisnął drugi guzik na panelu,
właśnie dlatego.

MUNDEK

Ok.

Wysokie piknięcie i dźwięk pompowanej opony.

MUNDEK
Jacie kręcę! Opona sama się pompuje!

DI
Się wie. Dobra, wracam do ciebie.

Drzwi z powrotem się zatraskują.

MUNDEK
Dobra, to mogę sprawdzić trzeci guzik?

DI
Śmiało!

Piknięcie i dźwięk podobny do przewijania kasety VHS - oto przed Mundkiem rozkłada się kolejny element będący na stanie jego super samochodu.

MUNDEK
Pomiędzy siedzeniem kierowcy i pasażera rozłożył się stół...

DI
To nie stół, Mundek.

MUNDEK
A razem ze stołem narzędzia do badań i odczynniki chemiczne. To minilaboratorium!

DI
Brawo! Został ci jeszcze ostatni guzik.

MUNDEK
Mogę?

DI
Pewnie. To twój samochód.

Rozlega się piknięcie i dźwięk stłumionego wystrzału.

MUNDEK
Wooooow! Z przodu samochodu wystrzeliła siatka na przestępców!

DI
Cieszę się, że ci się podoba.

MUNDEK
Podoba? Desmond, ten samochód w dechę.

DI

Mówisz tak, a nie przejechałeś nim jeszcze nawet metra.

MUNDEK

Mogę się przejechać?

DI

Mówiłem ci już, że to twoje auto. Ruszaj!

Ryk silnika, pisk opon, pęd powietrza. W tle słychać okrzyki radości typu "ja cię", "ale super", "juhu", "ale to jeździ" etc., ale także okrzyki przejęcia Desmond'a "wolniej", "uwważaj", "ostrożnie" etc.

MUNDEK

(z euforią w głosie) Tygrysari od Di było niesamowite! Jechało się nim bardzo szybko, prowadziło doskonale, a do tego siedzenie było niezwykle wygodne. Byłem totalnie zachwycony.

Mundek hamuje z piskiem opon.

DI

Uważaj, uważaj, proszę Cię, Mundek, uważaj.

MUNDEK

Di, ten samochód jest niesamowity!

DI

(płytko oddychając)

Wiem, wiem, tylko widzisz - mam jedną prośbę do ciebie. Strasznie szybko jechałeś, a te sprzęty mają wam długo posłużyć. Ponadto, jeżeli przestaniesz kiedyś używać tego samochodu, chciałbym, żeby przejął go od ciebie inny zwierzopolicjant.

MUNDEK

Jasne, jasne, Di, spokojnie, teraz trochę mnie poniosło. Nie bój nic. Będę pamiętał, żeby uważać!

DI

Ipamiętaj też o tym, że w schowkach Tygrysari masz kilka użytecznych narzędzi. Na przykład prototyp okularów z wbudowaną słuchawką dzięki którym możesz usłyszeć rozmowę kogoś, na kogo patrzysz przez okulary.

(CONTINUED)

MUNDEK
Ale czad!

DI
Mundek!

SCENA V (MUNDEK, ARTUR, BENIOR, FLORKA)

Komenda i tradycyjne odgłosy pracy biurowo-śledczej.

MUNDEK
Moi koledzy z komendy też dostali fantastyczne narzędzia pracy od Desmonda Omegi. Zauważyłem jednak, że wszyscy zazdrościli mi mojego Tygrysari.

ARTUR
No, no, Mundek, piękny samochód! Kiedy ja zaczynałem pracę w łódzkiej Zwierzopolicji, o takich zabawkach można było tylko pomarzyć.

MUNDEK
Ale widzę, że Ty też chyba dostałeś coś fajnego?

ARTUR
Tak. Dostałem telefon z funkcją śledzenia podejrzanych.

MUNDEK
Jak to działa?

ARTUR
Wystarczy, że wyceluję aparat telefonu w stronę podejrzanego, a wiązka specjalnego światła z laserem przyklei się do niego na kilka godzin. A ja przez ten czas będę mógł na telefonie widzieć, gdzie znajduje się podejrzany.

MUNDEK
Wow! No to super!

ARTUR
No, całkiem niezłe.

(CONTINUED)

FLORKA

Ale nie tak niezłe jak twój samochód, Mundek.

MUNDEK

Yyy...

FLORKA

No już się tak nie stresuj, Mundek.

MUNDEK

Yyy, tak. Ale twój prezent od Di też jest przecież świetny.

ORKA

Nie zaprzeczam, moje okulary z mikrokomputerem faktycznie dają radę. Ale co Tygrysari to Tygrysari. Nigdy nawet nie jechałam takim samochodem, a ty będziesz z nim pracował.

MUNDEK

Wiesz... Jakbyś chciała się przejechać, to nie ma przecież problemu.

FLORKA

Hoho! Dziękuję za propozycję, ale nie skorzystam.

BENIOR

Florka! Czy ja dobrze słyszę, że jesteś zazdrosna o Tygrysari Mundka?

FLORKA

Nie, szefie, coś się szefowi pomerdało.

BENIOR

Podjąłem decyzję o tym, że to Mundek dostanie Tygrysari z kilku powodów. Po pierwsze nie wiem, jak poradziłibyśmy sobie z kradzieżami pomników przez tajemniczego złodzieja, gdyby nie Mundek. Po drugie, uznałem, że Tygrysari najbardziej pasuje właśnie do jego charakteru.

MUNDEK

Rany! Dziękuję, szefie!

(CONTINUED)

BENIOR

Nie ma sprawy Mundek! Zasłużyłeś!

MUNDEK

Nie wierzyłem własnym uszom! Benior Szczekalski naprawdę zaczął mnie doceniać! Przez chwilę pomyślałem, że to trochę podejrzanę, ale szybko zapomniałem o tym uczuciu. Zwłaszcza że pojawiła się pierwsza szansa żeby sprawdzić, jak Tygrysari sprawuje się w pracy.

W komendzie rozlega się alarm. Przez radiowęzeł przemawia dyspozytor Sroczyński.

DYSPOZYTOR SROCZYŃSKI

Uwaga! Alarm! Podwójny alarm! Kradzież niebezpiecznych substancji z zakładów chemicznych w Pabianicach! Poza tym mamy anonimowy donos z EC1. Uwaga! Czytam treść donosu: "ptaszki ćwierkają, że wrony chodzą trójkami, a ostatnio szczególnie upodobały sobie EC1. Podobno chcą nabrać kultury".

MUNDEK

Rany, co tu się dzieje?!

BENIOR

Dobre pytanie, Mundek. Wsiadaj w swój nowy samochód i jedź do EC1. Wesprą cię Lisiewicz z Łasickim.

MUNDEK

Tak jest, szefie!

BENIOR

Florka, Artur, wy jedźcie do pabianickich zakładów chemicznych.

FLORKA

Oczywiście, szefie.

Kroki, szorowanie krzesel, zbieganie policjantów po schodach. Nagle robi się cicho.

BENIOR

(do siebie, konspiracyjnie) Ok, nikogo niema. Mogę spokojnie pojechać na spotkanie...

SCENA VI (BENIOR, MAKS)

Wnętrze kanału. Wszelkie dźwięki rozchodzą się z charakterystycznym echem - czy to rozmowy, czy też kapiąca woda. W tle można usłyszeć również zwiastującą pełną napięcia muzykę, a także pulsujący dźwięk, przywodzący na myśl bijące serce.

BENIOR
(cicho do siebie)
Dotarłem do kanału. Idealnie na czas.
Gdzie on jest? Halo!

Rozlega się pluskot wody, z której wynurza się ubrany w strój do nurkowania Maks. Benior wydaje odgłos przerażenia. Maks wychodzi na brzeg, zdejmując maskę i rozpina (dźwięk suwaka) skafander.

BENIOR
Na zapchlonego kundla. Maks...Jesteś...

MAKS
Jestem, Beniorku, jestem. Nie sam zresztą.

Ponowny pluskot wody, z której wynurza się Ratler. Szczur śladem swojego bossa wychodzi na brzeg, zdejmując maskę oraz rozpina skafander.

MAKS
Poznajcie się, moi drodzy. Beniorku, oto Ratler, mój asystent. Ratler, poznaj naszego wspaniałego komendanta łódzkiej Zwierzopolicji Beniora Szczekalskiego.

RATLER
Dzień dobry, panie władzo.

BENIOR
Widzę Maks, że wzięłeś sobie do serca jedno przysłowie.

MAKS
Co?

BENIOR
Kto z kim przestaje, takim się staje.

MAKS

O czym ty mówisz?

BENIOR

Mam na myśli to, że twoim pomocnikiem jest szczur i przejąłeś przez to szczurze nawyki. Wiesz, pływanie po kanałach i tak dalej, hehe.

RATLER

Szefie, zaraz go ugryzę!

MAKS

Spokojnie, Ratler. Mam lepsze sposoby, żeby popsuć panu komendantowi humor.

BENIOR

Hę?

MAKS

Zastanawia mnie, Benior, że nie widzieliśmy się tyle lat, a ty pierwsze, co robisz, to porównujesz mnie do szczura.

BENIOR

Yyy... Poprostu pamiętam cię, Maks, jako kota, który uwielbiał czystość i brzydził się brudem.

MAKS

Taa... Popierwsze, żeby coś osiągnąć, najpierw trzeba się trochę pobrudzić. Zresztą sam wiesz o tym najlepiej. Po drugie, gdy nurkuję sobie ściekami, butla z tlenem dostarcza mi nie tylko tlenu, ale również zapachu moich ulubionych perfum – Koto Mruczan. Fu! Pozdjęciu maski do nurkowania muszę stwierdzić, że faktycznie strasznie tu śmierdzi...

RATLER

Niech szef nie przesadza. Akurat w tym kanale wcale tak bardzo nie śmierdzi.

MAKS

Zamilcz, Ratler. Dla ciebie każdy kanał pachnie perfumami.

RATLER

Wcale nie, szefie. Niektóre z kanałów faktycznie bardzo śmierdzą. Natomiast ten...

BENIOR

Ekhm!

MAKS

Ratler, wystarczy już twój szczurzy filozofowanie, bo nasz gość chyba się niecierpliwi.

BENIOR

No właśnie. Do rzeczy. Po co mnie tu wezwałeś?

MAKS

Spokojnie, Benior, spokojnie. Tyle lat się nie widzieliśmy i nie chcesz nawet chwilę pogawędzić? No właśnie, a ile to już lat?

BENIOR

Trzyście.

MAKS

No, no, myślałem, że nie będziesz pamiętać. Dobrze ci się żyło przez ten czas, co nie? Zostałeś komendantem Zwierzopolicji w Łodzi. Trzy lata temu zacząłem się zastanawiać, co się stanie jeżeli wrócę do miasta i zacznę rozrabiać. Był tylko jeden sposób, żeby się przekonać.

BENIOR

Zacząć rozrabiać.

MAKS

Wow. Brawo geniuszu. Tak, wróciłem i zacząłem robić to, co potrafię najlepiej. I wiesz, co ci powiem?

BENIOR

No?

MAKS

Myślałem, że jak zacznę działać, to wszyscy przejrzą na oczy i zrozumieją jak słabego komendanta ma Łódzka Zwierzopolicja.

(CONTINUED)

BENIOR

Jeden przestępca nie mógł zmienić tego, że Łódź za czasów, gdy zostałem komendantem, stała się bezpiecznym miastem, w którym wszystkim zwierzętom żyje się dobrze.

MAKS

Hehe.

BENIOR

Pozatym zanim zaczęły znikać pomniki, okradałeś przez trzy lata wyłącznie bogate zwierzęta, które robiły brudne interesy.

MAKS

Trochę jak Robin Hood, co nie?

BENIOR

Po co ci to było, Maks? Kradzieże pomników i rozpylanie gazu na niewinne zwierzęta? Zrobiłeś to dla hecy? Chciałeś chaosu?

MAKS

Do tego zaraz dojdziemy. Najpierw ty mi odpowiedz na pytanie. Zachodzę bowiem w głowę, jak to się stało, że tak długo nie brałeś mnie pod uwagę jako autora tych wszystkich przestępstw. Mój ulubiony moment ze śledztwa w sprawie kradzieży pomników to oskarżenie Mundka Pazura i wsadzenie go do aresztu. Przeszedłeś wtedy samego siebie.

BENIOR

Taa. Nie brałem cię pod uwagę, ponieważ pamiętałem, jak działałeś w starych czasach. Zawsze lubiłeś się chwalić, gdy coś ukradłeś i nie robiłeś z tego tajemnicy.

MAKS

Zwierzęta się zmieniają, Benior. Choć jak patrzę na ciebie, to mam wątpliwości... Najważniejsze jednak, że ja się zmieniłem. Nauczyłem się spokoju i cierpliwości. No i zacząłem się delektować życiem.

BENIOR

Gratulacje.

MAKS

Ciekawi mnie, co sobie myślałeś, kiedy widziałeś na miejscu moich przestępstw literę "M".

BENIOR

Oczywiście, że zdarzało mi się wtedy pomyśleć o tobie. Szybko to jednak odrzucałem. Przecież dużo zwierząt ma imię na literę "M".

MAKS

Hehe. Dobra. Byłeś ciekawy, dlaczego zacząłem kraść pomniki.

BENIOR

Ta.

MAKS

Chciałem ci się przypomnieć, to po pierwsze. Po drugie, chciałem że byś od razu zaczął traktować mnie poważnie. Dlaczego? Ponieważ mam propozycję. Propozycję nie do odrzucenia.

BENIOR

Co to ma być?

MAKS

Jak pewnie wiesz, w sejfie komendy Łódzkiej Zwierzopolicji znajduje się wiele wspaniałych skarbów. Mnie interesuje mapa łódzkich podziemnych rzek.

BENIOR

Po co ci to? Przecież znasz kanały świetnie. Potrafiłeś uciec nimi nie zostawiając najmniejszego śladu. Jestem pewien, że nikt nie zna kanałów lepiej niż ty.

MAKS

To możliwe. Nie zmienia to jednak faktu, że chciałbym, że by ta wiedza była jeszcze lepsza.

(CONTINUED)

BENIOR
Po co?

MAKS
Pocą to się łapy nocą. Chcę urządzić w kanałach pod Łodzią kryjówkę dla mnie i dla mojej ekipy. Taką wypasioną kryjówkę, w której będą działały różne rozrywki, na przykład kasyno i bar.

BENIOR
Nie mogę na to pozwolić! Twoja podziemna kryjówka będzie wielkim zagrożeniem dla Łodzi.

MAKS
Nie będzie. Masz moje słowo. To po pierwsze. Po drugie nie zgadzać się to ty możesz, **si** ze swoimi policjantami na komendzie. Tu jakby wyboru nie masz. To znaczy możesz się nie zgodzić imi przeszkodzić, jasne. Ale wiesz, czym to się skończy. Łódź i cała Polska dowie się prawdy o Beniorze Szczekalskim. Wszyscy dowiedzą się, co robiłeś w starych czasach i jak zostałeś komendantem Łódzkiej Zwierzopolicji...

BENIOR
Dość! Dość już! Dostaniesz tę mapę.

MAKS
No i wspaniale. Spotkamy się w Orientarium, dam ci jeszcze znać kiedy.

BENIOR
Dlaczego tam, w miejscu publicznym, a nie znowu na przykład tutaj?

MAKS
Właśnie dlatego, że to miejsce publiczne. Wiesz, pod latarnią zawsze najciemniej, jak to mówią.

BENIOR
Mhm.

MAKS
Możesz iść. A my spływamy. Ratler, zakładaj sprzęt.

RATLER
Tak jest, panie.

BENIOR
Czekam na kontakt.

MAKS
Jasne.

BENIOR
Maks?

MAKS
Co?

BENIOR
Z tą twoją podziemną kryjówką
zastanawia mnie tylko jedna rzecz.
Skąd ty masz pieniądze, żeby coś
takiego zbudować? Przecież na
kradzieży pomników nic nie
zarobiłeś.

MAKS
A ty myślisz, że kto obrabował
Myszalskiego?

BENIOR
To ty?

MAKS
Oczywiście, że ja. Dzięki temu jestem
ustawiony na całe życie i nie muszę już
się bawić w policjantów i złodziei.

BENIOR
A co z literą "M" z napisu Manufaktura, co z
kradzieżą gazów z zakładów w
Pabianicach. I co z donosem o trzech
wronach w EC1?

MAKS
To już nie są pytania do mnie. Nie jestem
jedynym złodziejem w tym mieście.

BENIOR
Mhm. No to na razie.

MAKS
Serwus.

Rozlegają się kroki Benior, które stopniowo są coraz cichsze. Maks zasuwa skafander i wkłada maskę.

**MAKS
(do siebie)
Rany, żeby to kot perski podrapał... Benior
i ta jego słynna inteligencja, hihhi.**